

[Karen Højte Jensen]

Jeg kan forstå, at fru Jytte Andersen i dag ønsker at tage hul på hele debatten om bloktilskud. For mig er det for indeværende afgørende, at det bliver muligt for indvandrerne at blive fritaget for denne betaling.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg kan fortælle fru Karen Højte Jensen, at der ikke er nogen som helst grund til at afvente hele debatten om bloktilskud. Vi ved allerede, at i Odense kommune har man taget forskud på dette lovforslag om fritidsloven. Man har i de løbende budgetter, dvs. også det, der gælder fra august 1983 til 1. januar 1984, foretaget en nedskæring fra 2,3 mill. kr. til 1,7 mill. kr. på kontoen for hensyntagende specialundervisning. Man har i Odense kommune på bare 5 måneder bestemt sig til at spare 600.000 kr.

Jeg vil godt spørge fru Karen Højte Jensen, om fru Karen Højte Jensen tror, at det er noget exceptionelt. Odense kommune kan godt, som fru Karen Højte Jensen siger, lave nogle undtagelser, sørge for, at indvandrerne kan få noget undervisning, fritage dem for betaling og sådan noget, men Odense kommune har faktisk tænkt sig at spare 600.000 kr. i løbet af 5 måneder på denne konto uden at udnytte muligheden for at fritage indvandrere. Tværtimod er det bl.a. indvandrerne, der skal spares på. Tror fru Karen Højte Jensen, at det er noget særligt, så kom op og fortæl os det, og fortæl os hvorfor. Tror fru Karen Højte Jensen ikke, det er noget særligt, så er det det skinbarlige hykleri og pjat at stille sig herop og sige, at kommunerne jo bare kan udnytte en særlig mulighed og sådan noget. Det gør de ikke, og fru Karen Højte Jensen ved godt, at det kan de ikke gøre, for det har de ingen økonomisk mulighed for.

Fru Karen Højte Jensen må komme op og fortælle os: er det specielt, at Odense kommune allerede er begyndt at spare på den hensyntagende specialundervisning, eller hvad er det, der foregår?

Fogh Rasmussen (V):

Når man lytter til indlæggene fra fru Jytte Andersen og hr. Tinning, kunne man få det indtryk, at der her var tale om selve grundskuddet imod velfærdsstaten i Danmark. Jeg

tror, det indledningsvis kunne være fornuftigt at slå fast, at det, vi her taler om, er nogle særdeles beskedne ændringer i fritidsloven.

Der er ingen grund til at skjule, at en række af de ændringer, der er tale om med dette lovforslag, er ændringer, der er udsprunget af et ønske om, at også fritidsområdet skal bidrage til de offentlige besparelser. Det drejer sig selvfølgelig i særlig grad om forslagene vedrørende skolebetjentbistand, opstramning af lokalebestemmelserne, nedsat tilskud til specialundervisning, ændring af reglen om deltagerantal for oplysningsforbundenes kursus osv. En række af disse forslag er selvfølgelig først og fremmest udsprunget af et ønske om at opnå offentlige besparelser, det er der ingen som helst grund til at skjule.

Men derudover vil jeg da fremhæve, at der i dette lovforslag er en række ændringer, som igennem lang tid har været stærkt ønsket af organisationerne inden for fritidsområdet. Lad mig f.eks. nævne, at der nu bringes orden i tilskudsforholdene over for amtsorganisationerne. Det har hidtil været sådan, at hvis en amtsforening tilfældigvis havde hjemsted i en bestemt primærkommune, så var det denne primærkommune, som var forpligtet over for amtsforeningen, selv om amtsforeningen altså dækkede aktiviteter i et større område. Det har været utilfredsstillende både for foreningen og for kommunerne. Nu bringes der orden i den sag ved, at amtskommunerne bliver forpligtet over for amtsforeninger, akkurat som primærkommunerne hidtil har været det. Det er et stærkt ønske, som er blevet fremført igennem mange år fra foreningshold, som nu bliver tilgodeset.

I forlængelse af det vil jeg da godt beklage en lille smule, at det ikke er lykkedes i denne omgang at få en bestemmelse med, som sikrer, at der ikke er, skal vi sige urimelige konkurrencevilkår mellem oplysningsforbundene på den ene side og idrætsorganisationerne på den anden side vedrørende den såkaldte motionsgymnastik. Vi er alle sammen klar over, at i de kommuner, hvor der er et godt samarbejde mellem idrætsorganisationerne og oplysningsforbundene, er der ingen problemer omkring motionsgymnastikken, men i de kommuner, hvor samarbejdet er knap så godt, kan der være konkurrenceproblemer, fordi oplysningsforbundene er i stand til at tilbyde disse kursus på anderledes vilkår, end